

Χρηστογεώργης Ι. Καλτσίκης

Χρηστογεώργης Ι. Καλτσίκης

Ομότιμος Καθηγητής του ΑΠΘ

του Τμήματος Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών

της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Αυτοβιογραφικό Σχεδιάσμα

Γεννήθηκα στη Νιγρίτα Σερρών το 1946, ως τρίτος γιος της Ελένης και του Γιάννη Καλτσίκη, καπνοπαραγωγών στο επάγγελμα. Τον πατέρα μου τον γνώρισα στην ηλικία των έξι ετών, όταν επέστρεψε από την υπερπενταετή «παραθέριση» στα ξερονήσια του Αιγαίου. Στο κλασικό Γυμνάσιο Νιγρίτας ολοκλήρωσα τις εγκύκλιες σπουδές μου, για να εισαχθώ το 1964 στη Γεωπονική Σχολή και το 1965 στο Τμήμα Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών (ΤΑΤΜ). Αποφοίτησα το Μάρτη του 1973, υπηρετώντας στο μεταξύ 28μηνη στρατιωτική θητεία ως οπλίτης διαβιβάσεων.

Το 1975 διορίστηκα βοηθός στο τότε Εργαστήριο Γεωδαιτικής Αστρονομίας του ΤΑΤΜ ΑΠΘ. Κατά τη διετία 1977-79 με εκπαιδευτική άδεια και με υποτροφία του ΙΚΥ παρακολούθησα μαθήματα Τεχνικής Γεωδαισίας και Γεωδαιτικής Χαρτογραφίας στο Geodätisches Institut του Τεχνικού Πανεπιστημίου Μονάχου (TUM), όπου τον Ιούλιο του 1980 αναγορεύτηκα Διδάκτωρ Μηχανικός (Dr-Ing) στην περιοχή της Γεωδαιτικής Χαρτογραφίας και ειδικότερα στις Γεωδαιτικές Απεικονίσεις.

Την τριετία 1981-1982 διετέλεσα μόνιμος επιμελητής στο Εργαστήριο Γεωδαιτικής Αστρονομίας του ΤΑΤΜ-ΑΠΘ και από το 1982 με την εφαρμογή του Νόμου-Πλαισίου 1268/82 μέχρι και το 1994, που εκλέχθηκα Καθηγητής στο ίδιο Τμήμα, στον Τομέα Γεωδαισίας και Τοπογραφίας, διήλθα όλες τις βαθμίδες του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ).

Το Σεπτέμβριο του 2013 αποχώρησα από την ενεργό ακαδημαϊκή υπηρεσία, λόγω ορίου ηλικίας και το Δεκέμβριο του ίδιου έτους μου απονεμήθηκε ο τίτλος του Ομότιμου Καθηγητή του ΑΠΘ.

Το 1987-88 διετέλεσα επισκέπτης Καθηγητής στο Geodätisches Institut του Τεχνικού Πανεπιστημίου Μονάχου, όπου δίδαξα Γεωμετρική Γεωδαισία και Γεωδαιτική Χαρτογραφία και συμμετείχα στα ερευνητικά προγράμματα του Ινστιτούτου στον εργαστηριακό έλεγχο γεωδαιτικών οργάνων, στην παρακολούθηση μικρομετακινήσεων σε ειδικά οικοδομικά έργα και στον τρισδιάστατο έλεγχο της εγκατάστασης και λειτουργίας των ρομπότ της αυτοκινητοβιομηχανίας BMW στο Μόναχο.

Στα 38 χρόνια της ακαδημαϊκής μου ζωής στο ΤΑΤΜ οργάνωσα και δίδαξα μαθήματα όπως:

- Γεωδαισία του Γεωειδούς II
- Χαράξεις Τεχνικών Έργων
- Γεωδαιτικές Προβολές
- Ασκήσεις Υπαίθρου
- Τοπογραφικές Μελέτες
- Πρακτική Άσκηση Φοιτητών ΤΑΤΜ

Εκτός του Τμήματος δίδαξα για πολλά χρόνια Τοπογραφικές Αποτυπώσεις και Χαράξεις στη Γεωπονική Σχολή, Τοπογραφία στο Τμήμα Γεωλογίας του ΑΠΘ καθώς και Τοπογραφία και Κτηματολόγιο στο Τμήμα Χωροταξίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Πέρα από το καθαρά διδακτικό και ερευνητικό έργο στο Τμήμα και στο ΑΠΘ, η ανάληψη θέσεων διοικητικής ευθύνης στο Τμήμα και στο Πανεπιστήμιο, θεωρώ ότι συνέβαλε στην ολοκλήρωση της ακαδημαϊκής μου φυσιογνωμίας, διότι μου έδωσε την ευκαιρία να υπερβώ τα στενά όρια της επιμέρους επιστημονικής περιοχής που διακόνησα και να αποκτήσω μια συνολικότερη εικόνα και του Τμήματος και του Πανεπιστημίου γενικότερα.

Έτσι οι τρεις θητείες (1991-1993, 1993-1995 και 2001-2003) στη θέση του Προέδρου του Τμήματος μου έδωσαν τη δυνατότητα να προσεγγίσω πιο ολοκληρωμένα τα προβλήματα και τις κατευθύνσεις που διαμορφώνονταν στο Τμήμα και με τη συνδρομή των συναδέλφων να σχεδιάσουμε και να εφαρμόσουμε επικαιροποιημένα Προγράμματα Σπουδών και να βελτιώσουμε τις εκπαιδευτικές και ερευνητικές υποδομές του Τμήματος. Η συμμετοχή μου επίσης στη Σύγκλητο είτε ως εκλεγμένου εκπροσώπου του Τμήματος είτε αυτοδίκαια ως Πρόεδρου του Τμήματος βοήθησε στην κατανόηση και συνδιαμόρφωση ευρύτερων πολιτικών που αφορούσαν συνολικά το Πανεπιστήμιο.

Η τριετής εξάλλου θητεία μου (2003-2006) στη θέση του Αντιπρύτανη Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης μου έδωσε την ευκαιρία να εντάξω αφενός το ΤΑΤΜ και τη Σχολή στο γενικότερο προγραμματισμό και στην ολοκληρωμένη ανάπτυξη του Πανεπιστημίου μας και αφετέρου να αναλύσω και να διευκολύνω τη διεπιστημονική συνεργασία μεταξύ των διαφόρων Τμημάτων και Σχολών και να ενισχύσω πρωτοβουλίες για την ανάδειξη της συνολικής εικόνας και παρουσίας του Πανεπιστημίου στην ευρύτερη περιοχή μας.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να προσθέσω ενδεικτικά ορισμένες από τις συμβολές μου στην ανάπτυξη του Αριστοτελείου κατά τη διάρκεια της θητείας μου ως αντιπρύτανη, ειδικότερα στην ίδρυση του Τμήματος Χωροταξίας στη Βέροια και του Τμήματος Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη.

Αυτά υπήρξαν δύο σταθμοί στην ιστορία του ΑΠΘ, γιατί ολοκλήρωσαν το Πανεπιστήμιό μας από πλευράς τεχνικής και καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και έρευνας, καθιστώντας το έτσι ως το πιο ολοκληρωμένο Πανεπιστήμιο της χώρας από πλευράς προσφερόμενων γνωστικών και επιστημονικών αντικειμένων.

Μια άλλη προσπάθεια που έγινε στην κατεύθυνση της αναβάθμισης της λειτουργίας του Πανεπιστημίου μας για τη μετεγκατάσταση της Πολυτεχνικής Σχολής σε έκταση 650 στρεμμάτων – αναλογισθείτε ότι ολόκληρη η πανεπιστημιούπολη «ασφυκτιά» σε έκταση 400 στρεμμάτων – που είχα εξασφαλίσει από το Δήμο Βασιλικών, δυστυχώς, δεν ευοδώθηκε λόγω της αβελτηρίας και της αντίδρασης παλαιότερων συναδέλφων της Σχολής.

Αντίθετα ευδοκίμησε:

- Η μετεγκατάσταση του Τομέα Τεχνολογίας Τροφίμων της Γεωπονικής Σχολής στο Αγρόκτημα του Πανεπιστημίου
- Η ολοκλήρωση και παράδοση του κτιρίου του Εργαστηρίου Μελισσοκομίας, επίσης στο Αγρόκτημα
- Η ολοκλήρωση και παράδοση του κτιρίου του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος της Πολυτεχνικής Σχολής στο χώρο της
- Η ολοκλήρωση του κτιρίου του Υδροβιολογικού Σταθμού του Τμήματος Βιολογίας στο Αγγελοχώρι
- Η ολοκλήρωση των γηπεδικών εγκαταστάσεων του ΤΕΦΑΑ στη Θέρμη
- Η ανακατασκευή των εγκαταστάσεων του Στρατοπέδου Αγίας Βαρβάρας στη Βέροια για τις ανάγκες του νέου Τμήματος Χωροταξίας
- Η διαμόρφωση κτιριακών εγκαταστάσεων στη Σταυρούπολη για τις ανάγκες του Τμήματος Κινηματογράφου
- Η εγκατάσταση Δικτύου Μέσης Τάσης σε συνεργασία με τη ΔΕΗ
- Η θεμελίωση του κτιρίου της Επιτροπής Ερευνών
- Η θεμελίωση του κτιρίου Εργαστηρίων του ΤΕΦΑΑ στη Θέρμη
- Η μελέτη Αποτύπωσης των Υπόγειων Δικτύων της Πανεπιστημιούπολης
- Η σύνταξη του Χάρτη της Πανεπιστημιούπολης
- Η μελέτη αποτύπωσης των κτιριακών εγκαταστάσεων του ΑΠΘ ανά Τμήμα και ανά χρήση

Ανάλογη συμβολή κατέθεσα και ως μέλος (1994-1998) της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, επιφορτισμένος με τη σύνταξη και επίβλεψη του Τεχνικού Προγράμματος του Πανεπιστημίου.

Από τις άλλες εξωπανεπιστημιακές θέσεις που ανέλαβα θα μπορούσα να αναφέρω τη θητεία μου ως μέλους του Δ.Σ.:

- του Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδος (1994-1996)

- του ΔΙΚΑΤΣΑ (νυν ΔΟΑΤΑΠ) ως υπεύθυνος για τους Μηχανικούς (2003-2004)
- της Επιτροπής Αναγνώρισης Επαγγελματικών Τίτλων Αλλοδαπής του Υπουργείου Παιδείας (2004-2008).

Φέτος ολοκληρώνονται πενήντα χρόνια από την εισαγωγή μου στο Τμήμα Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών του ΑΠΘ, πενήντα χρόνια δηλαδή ενασχόλησής μου με το αντικείμενο της Τοπογραφίας. Εκείνα τα χρόνια στο Τμήμα υπηρετούσε μόνο ένας καθηγητής, ο αείμνηστος Λυσίμαχος Μαυρίδης, στο αντικείμενο της Γεωδαιτικής Αστρονομίας. Είναι ενδιαφέρον εδώ να δει κανείς από τον τίτλο αυτόν, πού δίνεται το βάρος: στη Γεωδαισία ή στην Αστρονομία; Τέλος πάντων, ο Λυσίμαχος Μαυρίδης με την ευρύτητα και το πάθος του προσπάθησε και κάλυπτε επαρκώς και τα τοπογραφικά αντικείμενα. Ένα χρόνο μετά διορίστηκε και δεύτερος καθηγητής, ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Κλαδάς με αντικείμενο τη Φωτογραμμετρία διδάσκοντας παράλληλα και Χαράξεις. Ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στο Τμήμα με ένα πρόγραμμα σπουδών που καλύπτονταν πέρα από τους δύο καθηγητές που προανέφερα, από καθηγητές του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών (Στατική, Οδοποιία, Υδραυλική) σε συνδιδασκαλία με τους φοιτητές από τους Πολιτικούς Μηχανικούς και από καθηγητές της Φυσικομαθηματικής τότε Σχολής και της Γεωπονοδασολογικής Σχολής.

Πρέπει πάντως να πω ότι τα τοπογραφικά αντικείμενα καλύπτονταν επαρκώς, κυρίως μέσα από τις Μεγάλες Τοπογραφικές Ασκήσεις και τις Μεγάλες Γεωδαιτικές Ασκήσεις που διεξάγονταν επί ένα μήνα κάθε Ιούλιο, στο πεδίο και στο γραφείο –εδώ στη Σχολή– στο δεύτερο έτος για τις Τοπογραφικές και στο τρίτο έτος για τις Γεωδαιτικές Ασκήσεις. Αυτή η συνύπαρξη των φοιτητών επί δύο καλοκαίρια και επί εικοσιτετραώρου βάσεως στο πεδίο, αφού διανυκτερεύαμε επί τόπου σε σχολεία κυρίως, συνέβαλε στην ανάπτυξη ομαδικού πνεύματος μεταξύ των φοιτητών αλλά και στη μείωση της απόστασης με τους βοηθούς και επιμελητές που επέβλεπαν τις Ασκήσεις. Ο Γιάννης Παπαϊωάννου, ο Άνθιμος Μπαντέλας, ο Τάσος Παπαδημητρίου, που υπηρετούσαν στο τότε Εργαστήριο Γεωδαισίας, ήταν για εμάς μεγαλύτεροι αδελφοί που στα δύσκολα εκείνα χρόνια της Χούντας και της αδυναμίας προσωπικής επαφής με τον Καθηγητή της Έδρας, μας έφερναν κατά το δυνατόν κοντά τους και διευκόλυναν έτσι τις σπουδές μας.

Στην Γεωδαιτική Αστρονομία τον πρώτο καιρό υπηρετούσε ο αείμνηστος Αλέκος Τσιούμης και αργότερα ο Γιώργος Αστεριάδης, ο Μιχάλης Κονταδάκης, ο Γιώργος Καρεκλίδης και ο Δημήτρης Σταυρίδης. Οι δύο τελευταίοι αποχώρησαν το 1978 με τις διατάξεις για εθελούσια έξοδο των βοηθών με το Νόμο 815/78. Και εδώ υπήρχε εκπόνηση αστρονομικού θέματος με αστρονομικές παρατηρήσεις που είχε όχι ευκαταφρόνητες απαιτήσεις.

Άλλοι βοηθοί της εποχής ήταν ο Γιώργος Τσώχος και ο Βαγγέλης Πάτμιος της

Φωτογραμμετρίας που μαζί με τον Θανάση Σεϊτανίδη, που δίδασκε Τοπογραφικό Σχέδιο, ολοκλήρωναν τον κύκλο των διδασκόντων στα καθαρά αντικείμενα του Τμήματός μας.

Όταν το 1975 διορίστηκα βοηθός στο Εργαστήριο Γεωδαιτικής Αστρονομίας, στο Καθηγητικό Προσωπικό του Τμήματος βρήκα τον καθηγητή Δημήτρη Βλάχο, καθηγητή της Τοπογραφίας και βοηθούς του τον Χρήστο Λιμενόπουλο, τον Βαγγέλη Καψάλη, την Νικούλα Λεπτίδου, που αργότερα μεταπήδησε στην Υδραυλική, τη Νίκη Πετρίδου και τη Μαρία Σαρρίδου. Στο δικό μας εργαστήριο βρήκα ως νέους βοηθούς το Δημήτρη Αραμπέλο και την Ιουλία Καρρίντη. Στο Εργαστήριο Φωτογραμμετρίας υπηρετούσαν επίσης η Μαρία Δουφεξοπούλου και η Μαρία Τσακίρη.

Την περίοδο από το 1975 και μετά άρχισε να αναπτύσσεται στα πανεπιστήμια το λεγόμενο κίνημα του ΕΔΠ, η συνδικαλιστική δηλαδή έκφραση των βοηθών και επιμελητών που διεκδικούσε εκδημοκρατισμό του Πανεπιστημίου με αιχμή την κατάργηση της διαβόητης Έδρας και τη συμμετοχή στη διοίκηση. Τα θεμέλια της παντοδύναμης Έδρας – να θυμίσω εδώ τη ρήση του Νίτσε «καλύτερα Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Βασιλείας παρά Θεός» – άρχισαν να κλονίζονται και μετά τη μεγάλη απεργία των 100 ημερών ήρθε ο Νόμος 815 του 1978 που πρόβλεψε ένα πρόγραμμα του μετέπειτα Τομέα και τη συμμετοχή εκπροσώπου του ΕΔΠ στις συνεδριάσεις τις Σχολής ακόμη και σε διαδικασία εκλογής Καθηγητή, χωρίς δικαίωμα ψήφου, κατάργησε τις θέσεις βοηθών και εισήγαγε το θεσμό του Επιστημονικού Συνεργάτη. Να σημειωθεί εδώ ότι ο Νόμος 815 μετά τις κινητοποιήσεις του ΕΔΠ καταργήθηκε με προσωπική απόφαση του Κωνσταντίνου Καραμανλή και διατηρήθηκε από όλον τον Νόμο μόνο ο θεσμός του Επιστημονικού Συνεργάτη, αποδείχθηκε ουσιαστικός στις αλλαγές που ακολούθησαν.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο άνοιξε κάπως το “παιχνίδι” στα πανεπιστήμια και έτσι στα τέλη της δεκαετίας του 70 εκλέχθηκαν τρεις νέοι Καθηγητές – ο Βαγγέλης Λιβιεράτος στη Γεωδαισία και Χαρτογραφία, ο Δημήτρης Ρόκος στο Κτηματολόγιο και Αναδασμό, ο Χρήστος Τζιμόπουλος στη Γεωργική Υδραυλική και λίγο πριν το 1982 ο Σάκης Δερμάνης, Καθηγητής στις Στατιστικές Μεθόδους. Ο εμπλουτισμός αυτός με νέους συναδέλφους και νέα τοπογραφικά αντικείμενα έδωσε, όπως ήταν φυσικό, νέα πνοή στο Τμήμα και έτσι, όταν ήρθε η μεγάλη τομή στα πανεπιστημιακά πράγματα το 1982 ήμασταν σε θέση να περάσουμε ευκολότερα στη νέα εποχή με συλλογικές δομές και διαδικασίες και με απελευθέρωση επιστημονικού δυναμικού που ήταν καθηλωμένο τα προηγούμενα χρόνια σε θέσεις βοηθών και επιμελητών.

Ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα εποχή αυτή μετά το Σεπτέμβριο του 1982 καθώς διαμορφώσαμε τις νέες συλλογικές πλέον διοικητικές δομές στο Τμήμα με τη σύσταση των τριών Τομέων και την ένταξη του προσωπικού σε αυτούς, ενώ συναντούσαμε και μέσα στο Τμήμα αντιδράσεις από υποστηρικτές της παλιάς αντίληψης.

Από τους παλιούς βοηθούς και επιμελητές, που στο μεταξύ είχαμε αναγορευτεί σε διδάκτορες και ενταχθήκαμε αμέσως στο ΔΕΠ του Τμήματος, είχαμε μείνει ο Αλέκος Τσιούμης, ο Γιώργος Αστεριάδης, ο Μιχάλης Κονταδάκης, ο Δημήτρης Αραμπέλος και εγώ και από τους νεότερους συναδέλφους της Υδραυλικής ο Πάνος Τολίκας, ο Νώντας Σιδηρόπουλος και η Άννη Δαμασκηνίδου μαζί με τους νέους Επιστημονικούς Συνεργάτες τότε Ηλία Τζιαβό, Σπύρο Σπαταλά, Άρη Φωτίου, Δημήτρη Ρωσσικόπουλο, τον αείμνηστο και τόσο πρόωρα εκδημήσαντα Γιάννη Παρασχάκη, τον Κώστα Τοκμακίδη, τον Παναγιώτη Καραμούσχο, τον Γιάννη Μανιάτη, την Όλγα Γεωργούλα, τον Απόστολο Αρβανίτη, τη Μαρία Παπαδοπούλου, τη Μαρία Τσακίρη. Όλοι αυτοί μαζί και με τον Δημήτρη Βλάχο, πρώτο Πρόεδρο του Τμήματος, τον Βαγγέλη Λιβιεράτο, επόμενο Πρόεδρο του Τμήματος, τον Δημήτρη Ρόκο και τον Σάκη Δερμάνη, δώσαμε πραγματικές μάχες, για να στηθεί το νέο Τμήμα, με τους νέους Τομείς και το νέο Πρόγραμμα Σπουδών, που βλέποντας το τώρα, απολογιστικά και από κάποια απόσταση μπορώ να πω αβίαστα ότι αποτέλεσε τομή στην τοπογραφική εκπαίδευση, μια παρακαταθήκη, που παρά τις κάποιες οπισθοχωρήσεις λόγω προσωπικών στρατηγικών, εξακολουθεί να αποτελεί στέρεη βάση και υπόδειγμα λειτουργίας και ανάπτυξης μιας ακαδημαϊκής μονάδας. Δεν πρέπει εδώ να λησμονήσω και την εξαιρετική συμβολή συναδέλφων, που εντάχθηκαν αργότερα στο Τμήμα όπως ο συμφοιτητής μου Μύρων Μυρίδης στη Γεωγραφία, η Ελευθερία Καρνάβου στη Χωροταξία – Πολεοδομία, ο Κώστας Κατσάμπαλος στη Γεωδαισία, ο Γιώργος Μίντσης και ο Χρήστος Ταξιλτάρης στα Συγκοινωνιακά Έργα, ο Σταύρος Γιαννόπουλος στην Υδραυλική, ο Θανάσης Γείτονας στην Υγειονομική Τεχνολογία, ο Πέτρος Πατιάς στη Φωτογραμμετρία.

Στο πλαίσιο αυτό δόθηκε η ευκαιρία να αναπτυχθούν εξωστρεφείς συλλογικές δράσεις, μια από τις οποίες οφείλω εδώ για ιστορικούς λόγους να καταγράψω. Ήταν το Πρόγραμμα Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης σε συνεργασία με το Σύλλογο Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών Βορείου Ελλάδος για Διπλωματούχους Τοπογράφους Μηχανικούς σε Τομείς Γεωδαιτικών και Τοπογραφικών Εφαρμογών που πραγματοποιήθηκε σε τρεις κύκλους από το Μάιο του 1986 μέχρι και το Μάιο του 1987. Υλοποιήθηκε με τον Βαγγέλη Λιβιεράτο, Διευθυντή τότε του Τομέα Γεωδαισίας και Τοπογραφίας, και με την υποστήριξη και συμμετοχή τη δική μου, του Δημήτρη Βλάχου, του Σάκη Δερμάνη, του Κώστα Κατσάμπαλου, του Ηλία Τζιαβού, του Δημήτρη Ρωσσικόπουλου, της Μαρίας Παπαδοπούλου, του Κώστα Τοκμακίδη και του Άρη Φωτίου. Ήταν η πρώτη τέτοια προσπάθεια σε πανεπιστήμιο, αρκετά πριν εισαχθούν τα Κέντρα Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης και οι δομές Δια Βίου Μάθησης· την αναφέρω ως υπόδειγμα σύνδεσης του Πανεπιστημίου με την κοινωνία.

Ανάλογο προσανατολισμού θα θεωρούσα και την εισαγωγή της Πρακτικής Άσκησης των φοιτητών του ΤΑΤΜ στο Τμήμα το 1998, ενός προγράμματος του

οποίου είχα την ευθύνη της οργάνωσης και της εφαρμογής μέχρι το 2004, που προέβλεπε την επί δύο μήνες εκπαίδευση των φοιτητών σε επαγγελματικό περιβάλλον (ιδιώτες μηχανικοί, τεχνικές εταιρίες, δημόσιες υπηρεσίες τοπογραφικού αντικειμένου) με συνεργασία υπεύθυνου μέλους ΔΕΠ και επαγγελματία ΑΤΜ. Είναι η πρώτη ευκαιρία των φοιτητών μας να έχουν μια επαφή με το επάγγελμα ως συμπλήρωμα των Ασκήσεων Υπαίθρου, που φέρνουν το φοιτητή σε επαφή με το φυσικό περιβάλλον των τοπογραφικών και γεωδαιτικών μετρήσεων. Την ευθύνη διεξαγωγής των Ασκήσεων Υπαίθρου είχα για πάνω από 20 χρόνια με την οργάνωση δύο Ασκήσεων Πεδίου, ενός στην Κριθιά Θεσσαλονίκης και ενός στο Μεταλλικό Κιλκίς.

Αυτό που επιδίωξα κατά την πεντηκονταετή θητεία μου στο τοπογραφικό αντικείμενο ήταν αφενός η επισήμανση της αλληλοσυσχέτισης των διαφόρων επιμέρους αντικειμένων του κλάδου και αφετέρου η διασύνδεση των σπουδών και του επιστημονικού προϊόντος με το επάγγελμα και την κοινωνία. Αυτό ακριβώς επιδίωξα και από τις θέσεις διοικητικής ευθύνης που υπηρέτησα τόσο στο Τμήμα όσο και στην Πρυτανεία του ΑΠΘ.

Κλείνοντας αυτό το σημείωμα και αφού καταγράψω ονόματα συναδέλφων, παλαιότερων και νεότερων που δεν είχα την ευκαιρία να αναφέρω προηγουμένως όπως του Χριστόφορου Κωτσάκη, του Δημήτρη Τσούλη, του Χρήστου Πικριδιά, του Βασίλη Τσιούκα, του Γιώργου Βέργου και του Βασίλη Γρηγοριάδη από τον Τομέα Γεωδαισίας και Τοπογραφίας, τη Χρυσούλα Μπούτουρα, την Αλεξάνδρα Κουσουλάκου και την Πέρυ Λαφαζάνη από τον Τομέα Κτηματολογίου Φωτογραμμετρίας και Χαρτογραφίας, το Σωκράτη Μπάσμπα και το Χρήστο Ευαγγελίδη από τον Τομέα Συγκοινωνιακών και Υδραυλικών Έργων θέλω να καταθέσω το αίσθημα υπερηφάνειας που νιώθω για τα χρόνια που υπηρέτησα στο Τμήμα Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών ανάμεσα σε εξαιρετικούς συναδέλφους – φίλους και για τους μαθητές και συνεργάτες που εξελίχθηκαν και τολμώ να πω ότι έγιναν επιστημονικά καλύτεροι – τουλάχιστον από εμένα. Τους ευχαριστώ όλους από καρδιάς – τους παλιούς, γιατί αξιώθηκα τη φιλία τους και τους νεότερους, γιατί γνωρίζω ότι παλεύουν να κρατήσουν ζωντανή την παρακαταθήκη που τους κληροδοτήσαμε.

Τέλος, ευχαριστώ τους Δημήτρη Ρωσσικόπουλο και Άρη Φωτίου, που επιμελήθηκαν την έκδοση αυτού του τιμητικού τόμου.

Σεπτέμβρης, 2015

Δημοσιεύσεις του Χρηστογεώργη Ι. Καλτσίκη

Publications of Prof. Christogeorgi I. Kaltsiki

I. Βιβλία – Σημειώσεις

Καλτσίκης, Χ., Ι., 1983

Σημειώσεις Γεωδαισίας του Γεωειδούς II
Εκδόσεις ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, σελ. 60.

Καλτσίκης, Χ., Ι., 1984

Γεωδαιτικές Προβολές
Εκδόσεις ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, σελ. 74.

Καλτσίκης, Χ., Ι., 1984

Χαράξεις Τεχνικών Έργων
ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, σελ. 24.

Καλτσίκης, Χ., Ι., Κατσάμπαλος, Κ., Λιβιεράτος, Ε., Φωτίου, Α., 1986

Σημειώσεις για το πρόγραμμα Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης ΑΤΜ
Κύκλος I Προβολές, Datum, Κλίμακες.

Καλτσίκης, Χ., Ι., Φωτίου, Α., 1990

Γενική Τοπογραφία
Εκδόσεις ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, σελ. 320.

II. Δημοσιεύσεις σε περιοδικά και συνέδρια

Καλτσίκης, Χ., Σταυρίδης, Δ., Τσιούμης Α., 1978

Μελέτη της αποκλίσεως της κατακορύφου σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας
Επιστημονική Επετηρίδα της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π.Θ., 7: 39-54.

Kaltsikis, Ch., 1980

Über bestangepasste konforme Abbildungen – Ein Beitrag zur Ableitung eines einheitlichen Landeskoordinatensystems für Griechenland
Dr – Ing. Dissertation, Fakultät für Bauingenieur – und Vermessungswessen.
Technische Universität München, 14+88 pp.

- Καλτσίκης, Χ., 1981
Μετατροπή Γεωγραφικών Συντεταγμένων HATT με τη βοήθεια Ορθογώνιων Σφαιρικών Συντεταγμένων
Δελτίο της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού, II Εξαμηνιαία 1981, 121: 3-13.
- Kaltsikis, Ch., 1982
Flurbereinigung in Griechenland – Ein Europäischer Vergleich
Mitteilungsblatt, Deutscher Verein für Vermessungswesen, Landesverein Bayern, 1: 57-68.
- Καλτσίκης, Χ., Ι., 1985
Τεχνική Γεωδαισία: Αντικείμενο και Προοπτικές
Τεχνική Ενημέρωση ΤΕΕ Τμ. Κ. Μ., 37.
- Καλτσίκης, Χ., Ι., 1985
Σκέψεις για τη Σύνταξη Προδιαγραφών Χάραξης Δομικών Έργων
Πρακτικά Επιστημονικού Δημέρου Εφαρμογές Διαγραμμάτων και Τίτλων Ακινήτων, Σύλλογος ΑΤΜ Βόρειας Ελλάδας, Νοέμβριος 1985.
- Kaltsikis, C., J., 1989
Numerical Treatment of Conformal Map Projections
The Cartographic Journal, 26: 22-23.
- Καλτσίκης, Χ., Ι., 1989
Αστικοί Άτλαντες Δικτύων Υποδομής
Σεμινάριο Γεωγραφικοί Άτλαντες: Υποδομή για την Περιφερειακή Ανάπτυξη, Τομέας Κτηματολογίου – Φωτογραμμετρίας – Χαρτογραφίας, Α.Π.Θ., Νοέμβριος 1989.
- Kaltsikis, C., Arabelos, D., 1989
Verallgemeinerte Transformation ebener Koordinaten
ZfV., 114: 573-575.
- Αστεριάδης, Γ., Κονταδάκης Μ., Ε., Καλτσίκης Χ., Ι., Τσιούμης Α., Κ., 1992
Υπολογισμός του Υετήσιμου νερού στον Ελλαδικό χώρο με τη χρησιμοποίηση δεδομένων από μετεωρολογικές παρατηρήσεις εδάφους
Πρακτικά 1^ο Πανελληνίου Συνεδρίου Μετεωρολογίας – Κλιματολογίας – Φυσικής της Ατμόσφαιρας, 21-23 Μαΐου, Θεσσαλονίκη.
- Fotiou, A., Kaltsikis C., J., 1993
The steepest descend method in computing geodetic coordinates from grid coordinates
Zeitschrift für Vermessungswesen, 2/118: 68-71.
- Καλτσίκης, Χ., Ι., 1993
Εκπαίδευση σε ειδικά θέματα Τοπογραφίας
Επιστημονικό Διήμερο Σύγχρονες εξελίξεις στην επιστήμη και πρακτική του Τοπογράφου, ΤΕΙ Αθηνών, 8-9 Απριλίου 1993.

- Καλτσίκης, Χ., Παρασχάκης, Ι., Ρωσσικόπουλος, Δ., Φωτίου, Α., 1993
Αλγόριθμοι συνορθώσεων και στατιστική αξιολόγηση μετασχηματισμού ομοιότητας και αφινικού
Τεχνικά Χρονικά, Επιστημονική έκδοση ΤΕΕ, 14/1: 329-351.
- Καλτσίκης, Χ., Παπαδημητρίου, Κ., Παρασχάκης, Ι., 1997
Χαρτογραφικές Εφαρμογές των GIS στο Περιβάλλον
ΧΕΕΕ, 4^ο Εθνικό Συνέδριο Χαρτογραφίας: Χαρτογραφία και Χάρτες στην ανάδειξη και προστασία του περιβάλλοντος, Καστοριά 16-17 Οκτωβρίου 1997.
- Καλτσίκης, Χ., Καρανικόλας, Ν., 1998
Ένα Δίκτυο Σύνδεσης Δημοτικής και Νομαρχιακής Χαρτογραφίας στην Εξυπηρέτηση των Πολιτών
ΧΕΕΕ, 5^ο Εθνικό Συνέδριο Χαρτογραφίας: Χαρτογραφία Μεγάλης Κλίμακας, Αστικοί Χάρτες, Θεσσαλονίκη 25-27 Νοεμβρίου 1998.
- Παρασχάκης, Ι., Καλτσίκης, Χ., Μανιάτης, Ι., Νάκου, Α., Παπαδημητρίου, Κ., Πικριδάς, Χ., Σαραφίδης, Δ., Τζιαβός, Η., Τσιανάς, Ι., 1998
Χάρτες Λεωφορειακών Γραμμών του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Θεσσαλονίκης για την Πληροφόρηση του Επιβατικού Κοινού
ΧΕΕΕ, 5^ο Εθνικό Συνέδριο Χαρτογραφίας: Χαρτογραφία Μεγάλης Κλίμακας, Αστικοί Χάρτες, Θεσσαλονίκη 25-27 Νοεμβρίου 1998.
- Καλτσίκης, Χ., Δινάκης, Λ., Καρανικόλας, Ν., 2000
Ένα Σύστημα Γεωγραφικών Πληροφοριών G.I.S. ως εργαλείο ανάπτυξης του Καποδιστριακού Δήμου Νιγρίτας
Ημερίδα για την ανάπτυξη του Δήμου Νιγρίτας, Νιγρίτα, 2000.
- Καλτσίκης, Χ., 2001
Η Επιστημονική Θεμελίωση της Γερμανικής Χαρτογραφίας του 19^{ου} αιώνα
ΕΚΕΧΧΑΚ, Εθνική Χαρτοθήκη: Γερμανοί Χαρτογραφούν την Ελλάδα, από τον 16^ο στο 19^ο αιώνα.
- Καλτσίκης, Χ. και Δ. Ρωσσικόπουλος, 2003
Η εξέλιξη των γεωδαιτικών οργάνων μέχρι τις αρχές του 20^{ου} αι.
Φύλλα Χάρτη Βόρειας Ελλάδας. Η πρώτη απεικόνιση. Επιμ. Ε. Λιβιεράτος, Εθνική Χαρτοθήκη.
- Καλτσίκης, Χ., Ι., 2005
Ιωάννης Πεδιάσημος. Ένας Βυζαντινός Γεωμέτρης
Πρακτικά Συνεδρίου: Η εξέλιξη των Οργάνων, των Μεθόδων και των Συστημάτων Μετρήσεων των Επιστημών της Αποτύπωσης στην Ελλάδα, Θεσσαλονίκη, 15-16 Απριλίου 2005.

Καλτσίκης, Χ., Ι., 2009

Οι Απαρχές της Γεωδαισίας και Χαρτογραφίας. Μια Συνοπτική Περιδιάβαση

Τόμος προς τιμήν του Καθηγητή Γ. Αστεριάδη: Το Γήινο και Αστρικό Περιβάλλον, Θεσσαλονίκη 2009.

Καλτσίκης, Χ., Ι., 2010

Βαρυτημετρία, Βαρητομετρία ή Βαρυμετρία; Απόδοση Ξενόγλωσσων Όρων στα Ελληνικά

Τόμος προς τιμήν του Καθηγητή Δ. Αραμπέλου: Το Μήλον της Γνώσεως, Θεσσαλονίκη 2010.